Sınıfa karşı sınıf!

Bursa İşçi Bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı 605 - Ağustos 2010

"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!"

Merhaba,

Yeni bir sayımızla daha karşınızdayız. Bu sayımızda da Bursa'daki fabrikalardan haberleri taşıdık sizlere. Yine patronların saldırıları ve işçilerin bu saldırılara verdiği yanıtlar var sayfalarımızda.

Yaşanan saldırıların yalnızca bu fabrikalarda olmadığını, hatta yalnızca Bursa'da olmadığını görüyoruz şu günlerde. Ülkenin hemen her yerinden yeni patron saldırısı haberleri geliyor. İstanbul, Gebze, İzmir gibi yerlerdeki fabrikaların haberlerine Zonguldak madenlerinden gelen iş cinayetleri ve ölüm haberleri eşlik ediyor. Yani patronlar, nerede olursa olsunlar saldırılarını bir sınıf halinde sürdürüyorlar.

Patronların saldırılarının tümüyle yanıtsız kaldığını söyleyemeyiz elbette. Saldırıların olduğu yerlerden direniş haberleri de geliyor. Gebze Birleşik Metal'de örgütlendikleri için işten atılan ÇEL-MER metal fabrikası işçilerinin 19 Haziran 2010'da başlattıkları direniş hala sürüyor. Yine Birleşik Metal'de örgütlü olan ve Pendik Kurtköy'de kurulu SEMKA metal işçileri direniyor ÇEL-MER işçisi sınıf kardeşleriyle beraber. İstanbul Kadıköy belediye işçileri grev silahını kuşanmış bulunuyorlar. Şimdi İstanbul Büyükşehir Belediyesi işçileri de hazırlanıyor greve. Çeşitli illerdeki TÜMTİS üyesi UPS kargo işçileri de sendikal hak ve özgürlükleri için direniyorlar. İşten atılma vb. saldırılarla birlikte direnişlerine devam ediyorlar.

Bu örneklerden de anlaşıldığı gibi işçiler çeşitli yerlerdeki direnişlerini kararlılıklar sürdürüyorlar. Geri kalanları da yeni direnişlere hazırlanıyorlar. Şimdi bize düşen bu direnişi fabrikamıza, işyerimize taşımak, hâlihazırda direnişlerine devam eden tüm sınıf kardeşlerimize destek olmak ve direnişlerine omuz vermektir. Son söz söylenmiştir: "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" Şimdi sıra bunu gerçek kılmakta.

Hak ve özgürlükler için referandum sandığına değil, devrimci sınıf mücadelesine!

Referandum gerici iç iktidar mücadelesinin sahnesidir!

Düzenin efendileri bir kez daha seçim sandığını önümüze koydular. Bu kez yeni Anayasa değişiklik paketini oylamamızı istiyorlar, "evet" ya da "hayır" demememizi bekliyorlar. Tümü de emekçi düşmanı, tümü de sermayenin ve emperyalizmin hizmetinde olan düzen partileri iki kampa ayrılmış durumdalar. Bin türlü yalanla, demagojiyle, aldatmayla, istismarla emekçilerin desteğini almaya çalışıyorlar.

"Evetçiler", "demokratikleşiyoruz", "statükoyu yıkıyoruz", "12 Eylül Anayasası'ndan kurtuluyoruz" diyorlar. "Hayırcılar" ise "işsizlik ve yoksulluğa", "açılım"a ve AKP'ye hayır demememizi istiyorlar.

Demokratikleşme aldatmacasına kanmayalım!

"Evetçi" düzen güçleri oylarımızı çalmak için demokrasi havarisi olarak karşımıza çıkıyorlar. Değişiklik paketinin 12 Eylül Anayasası'yla hesaplaşma anlamına geldiğini, artık demokratik hak ve özgürlüklerin önünde yeni bir sayfa açılacağını söylüyorlar. Anayasa değişiklik paketinde yer alan bir dizi maddeyi buna gerekçe gösteriyorlar. Bu iddiaların tümü de yalan ve aldatmacadır. Sözünü ettikleri maddeler, gerçek amacı örtmek ve paketi kitlelere şirin göstermek amacı güden kenar süsleridir. Bunlar içi boş vaatlerdir ve uygulamada hiçbir gerçek karşılığı olamayacaktır.

Örneğin, memurlara toplu sözleşme hakkına ilişin madde bu açıdan gerçek bir düzenbazlık örneğidir. Zira tam da bu aynı madde grev hakkını kesin bir biçimde gaspetmekte, böylece sözde toplu sözleşme hakkının içini daha baştan boşaltmaktadır. Benzer bir aldatmaca fişlemenin ortadan kaldırılacağına ilişkin madde için de geçerlidir. Yeni kimlik kartı türü uygulamalarla fişlemeyi otomatik hale getirip toplum düzeyinde genelleştirmekte olanların riyakarlığına çarpıcı bir

başka örnektir bu. Dilediği herkesi gündelik olarak dinleyenlerin, gündelik yaşamımızı her köşe başından gözetleyenlerin, özel yaşamımıza her türlü müdahaleyi olağanlaştıranların fişleme kalkacak iddiası kara mizahtan da öteyedir.

12 Eylül darbecilerine yargı yolunu açacak olan değişiklik maddesi ise sahtekarlığın dipsiz kuyusudur. Bunu bize 12 Eylül'ün öz çocuğu olanlar, faşist 12 Eylül cuntasının düzlediği zeminde beslenip palazlananlar ve iktidara geldiklerinden beri de 12 Eylül düzenini tahkim edip sürdürenler vaat ediyor!

"Hayırcı" cephe taleplerimizi istismar ediyor!

En sağından soluna kadar tüm düzen partileri ve güçlerinin birleştiği "Hayırcı" cephe ise benzer bir riyakârlıkla emekçilerin talep ve özlemlerini istismar ediyor. Onlar da krizin ağır faturasının emekçilerde biriktirdiği öfke ve hoşnutsuzluğu kullanmak peşindeler. Bu amaçla işsizlik ve yoksulluk edebiyatı yaparak, milyonların öfkesini "Hayır" oyuna dönüştürmek istiyorlar.

Oysa, işsizliğin ve yoksulluğun kaynağı olan bu düzene hiçbir itirazları yok. Bu nedenle bu sorunları çözmeye yönelik herhangi bir programları da yok. Yarın hükümet olduklarında da AKP'nin uyguladığı yıkım

politikalarını bıraktığı yerden sürdürecekler. Tıpkı dün AKP'nin onların bıraktığı yerden alıp sürdürdüğü gibi.

"Hayırcı" cephenin bir kesimi ise, "açılım" fiyaskosunu kullanarak şovenizmi, böylece Kürt halkına yönelik düşmanlığı körüklüyor, yeni bir kirli savaşın bayraktarlığını yapıyor. Böylece halklar arasında büyütülecek düşmanlıktan nemalanmaya çalışıyor.

İşte bu nedenle, "Hayır" demek, yoksulluk ve işsizlik edebiyatıyla emekçi kitleleri aldatmaya çalışanlara, Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikalarına ve şovenizme destek vermek anlamına gelecektir.

Referandum sandığına değil, devrimci sınıf mücadelesine!

Referandum'a katılarak "Evet" ya da "Hayır" demek, düzen güçlerinin birinden yana tutum almak, gerici iktidar mücadelesinin yedeğine düşmek demektir. İşte bu nedenle sandığı gitmemeliyiz.

Ama gitmemekle yetinmemeli, referandum oyununu bozmalıyız. Bunun yolu boykottur. Bu nedenle işçi sınıfı devrimcileri işçilere ve emekçi kitlelere referandumu boykot çağrısı yapmaktadır.

Boykot, referandum tuzağını kuranlara karşı eylemli mücadeleyi yükseltmek demektir. Referandum sürecince sokakları doldurmalı, düzene ve onun çürümüş partilerine öfkemizi haykırmalıyız.

Hak ve özgürlükleri söke söke almaktan başka yolumuz yoktur!

Gerici düzen partilerinin sunduğu kırıntıları bir yana iterek temel hak ve özgürlükler için örgütlü mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Bugün işçi sınıfı, emekçi kitleler ve Kürt halkının ihtiyacı sözde "demokratik anayasa" hayalleri ile oyalanmak değil, burjuvazinin azgın sömürü ve zora dayalı egemenliğini yıkacak bir mücadeleye yönelmektir. Bu devrimci çözümdür ve gerçek kurtuluş için biricik olanaklı yoldur. İşçi sınıfı ve emekçiler birleşik devrimci mücadeleyle sermaye sınıfını ezecek, onun hizmetindeki kurulu devlet düzenini yıkacak, kendi iktidarlarını kuracaklardır. Bu emekçiler ve ezilenler üzerindeki sömürü, baskı ve köleliğin son bulmasıdır. Bu, tüm zenginliklerin halka devredilmesi, halkın hizmetine sunulmasıdır. Bu, sosyalizmdir!

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!
İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

TÜMTİS üyeleri kaza geçirdi

18 Temmuz Pazar günü yapılması planlanan TÜMTİS Gaziantep Şube Genel Kurulu'na katılmak üzere yola çıkan Türk-İş'e bağlı Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) Bursa Şube üye ve yöneticileri, 17 Temmuz günü TEM otoyolu Tarsus-Adana istikameti Damlama mevkiinde trafik kazası geçirdi.

Kazada TÜMTİS Bursa Şubesi Mali Sekreteri Hasan Yetan hayatını kaybederken ağır yaralanan Şube Sekreteri Yaşar Dündar ise hastaneye kaldırıldı. Kazada ayrıca Abdullah Doğan isimli kişinin de hayatını kaybettiği, yaralanan 4 TÜMTİS yöneticisi ise ayakta tedavi edildi.

Sendika yöneticilerini taşıyan aracın şoförünün kaygan yolda direksiyon hâkimiyetini kaybetmesi sonucu araç takla atarken yaşanan ölümler ve yaralanmaların, araçtan sağ olarak çıkan TÜMTİS üyelerine ve onlara yardım etmek isteyen kişilere yabancı plakalı bir TIR'ın çarpması sonucu meydana geldiği belirtildi. Kazanın ardından TIR sürücüsü tutuklanırken kazada hayatını kaybeden TÜMTİS Bursa Şubesi Mali Sekreteri Hasan Yetan 18 Temmuz Pazar günü Boğazköy'de toprağa verildi. TÜMTİS yöneticileri kaza sonrası müdahalenin çok geç yapıldığını belirterek tepkilerini dile getirdiler.

Kaza nedeniyle TÜMTİS Gaziantep Şubesi'nin Olağan Genel Kurulu ise 25 Temmuz 2010 tarihine ertelendi.

Hayati tehlikeyi atlamasıyla hastaneden taburcu edilen ve 21 Temmuz günü durumu kötüleştiği için tekrar yoğun bakıma alınan Yaşar Dündar da 22 Temmuz sabahı yaşamını yitirdi. Dündar'ın cenazesi ailesi, dostları ve sendika yöneticilerinin de katıldığı bir törenle memleketi Adıyaman'da toprağa verildi.

Faureci Polifleks'te direniş ve zafer!

Bursa Orhangazi'de kurulu otomotiv yan sanayi kuruluşu Faurecia Polifleks fabrikasında örgütlü Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası işten atma saldırısıyla karşılaştı.

Fabrikadaki sendikal örgütlenmenin tasfiyesine girişen Polifleks patronu, 21 Haziran 2010 tarihinde imzalanan toplu sözleşmenin ardından fabrikadaki saldırılarını arttırdı.

Renault, Otosan ve Toyota gibi otomotiv devlerine plastik yedek aksan üretilen Faurecia Polifleks'te 23 Temmuz günü sendika üyesi 11 işçi işten atıldı. İşten atılan işçiler 23 Temmuz günü saat 16.00'da fabrika önünde direniş başlattı.

İşten atma saldırısının otomotiv ve otomotiv yan sanayinin bakım ve üretime ara vererek tatile girdiği dönemde yaşandığı belirtildi. İşten atma saldırısına "daralma" gerekçesini gösteren Polifleks patronu geçtiğimiz günlerde 2012'ye kadar %80 büyüme hedefiyle fabrikaya 50 kadar yeni işçi alımı gerçekleştirmişti.

Aralarında Petrol-İş Bursa Şube Yönetim Kurulu üyesi bir Polifeks işçisinin yanı sıra şube denetleme kurulu üyesi ve işyeri baştemsilcisinin de bulunduğu 11 işçi, "daralma" gerekçesiyle başvurulan işten atma saldırısına direnişle yanıt verdi.

Günlerdir fabrika önünde çadır kurarak direnişlerine devam eden Polifleks işçileri 27 Temmuz Salı günü Orhangazi Parkında da bir eylem gerçekleştirdiler.

Petrol-İş Sendikası yaptığı açıklamada sendikal örgütlenmeye tasfiye etmeye dönük bu işten atma saldırısına karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini belirterek, sermayenin sendikasızlaştırma ve örgütsüzleştirme saldırısına karşı emekçileri Polifleks işçileriyle dayanışmaya çağırdı.

Polifleks patronun işyerinden sendikayı düşürmek amacıyla işten attığı Petrol-İş üyesi işçiler gerçekleştirdikleri direniş sonucunda 29 Temmuz'da işe geri alındılar. Böylelikle patronların sendikasızlaştırma, işten atma saldırıları karşısında direnişin gücü bir kez daha görüldü.

TI Otomotiv'de işten atmalar

Son dönemde artan örgütlenme arayışlarına karşın, patronların örgütsüzleştirme-sendikasızlaştırma saldırıları da daha sık görülmeye başladı. Bunun örneklerinden biri de geçtiğimiz dönemde TI Otomotiv'de yaşandı.

Bursa Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan TI otomotiv; başta Tofaş Renault, Ford, Toyota'ya olmak üzere büyük otomotiv şirketlerine fren borusu üreten İngiliz ortaklı bir fabrika. Fabrikada yaklaşık 350 işçi çalışıyor. Kadın işçilerinde oranı yüzde 30 civarında bulunuyor. İşçiler bir süre önce Bursa BMİS'de örgütlenmeye başladılar. Örgütlenmenin belli bir düzeye geldiği, yarıdan fazlasının sendikaya üye olmaya başladığı bir zamanda sendikal örgütlenme açığa çıktı. TI otomotiv patronu bunun farkına vardığında tam bir işten atma terörü uygulamaya başladı. Sendikal örgütlenmenin öncülüğünü yapan 9 işçiyle birlikte toplam 17 işçi bu süreçte işten atıldı. Patronun sendika düşmanlığı bununla da sınırlı kalmadı. Sendikaya üye işçilerden 20 kişi zorla sendikadan istifa ettirildi. Sendikaya üye olmayan işçiler bile sendikadan istifa ettiğine dair kâğıt imzalatılıyor. Fabrikada işçiler üzerindeki baskılar artarak devam ediyor. İşçilerin fabrikada bir biriyle konuşması yasaklanmış durumda.

Bursa BMİS şube yöneticileri ve işten atılan işçiler üç gün boyunca vardiya çıkış saatlerinde iş yeri önünde patronun işten atma saldırısını protesto etti. Sendika ve işten atılan öncü işçiler sendikadan istifa eden işçileri tekrar üye yapmaya çalışmalar gerçekleştirildi.

TI Otomotiv'de, patronların sendika düşmanlığı bir kez daha açığa çıkmıştır. Buradaki saldırı yalnızca TI Otomotiv işçilerine yönelik değil, onların şahsında tüm işçi sınıfına, onun örgütlenmesine karşıdır. Bu sebeple, bu durumda bırakılan tüm işçilerle omuz omuza vererek mücadele etmek gerekmektedir

Birleşmekten başka bir yol yok!

Çalışmışım on beş saat
Tükenmişim on beş saat
Yorulmuşum, acıkmışım, uykusamışım
Anama sövmüş patron
Sıkmışım dişlerimi
Islıkla söylemişim umutlarımı
Hasan Hüseyin Korkmazgil

Öncelikle belirtmek istediğim konu; bu yazıda hiçbir kurum ve kuruluşun ismini hatta ve hatta var oluşumda büyük bir payı bulunan kendi ismimi kullanamayacak olmamdan duyduğum rahatsızlık ve öfkedir. Gerek işçi haklarının yetersizliğinden, gerekse oldukça komik bahanelerle ve komik tazminat bedelleriyle işverenlerin rahatça işten çıkarabilme inisiyatifini ellerinde bulundurduklarını düşündüğümden kendimi ifade ederken ismimden bile uzaklaşmak zorunda kalıyorum. Sonuç olarak bu durumun bu yazıyı okuyan kişi tarafından anlayışla karşılanacağını ve bu durumun mecburiyetler karşısında insanı manevi olarak nasıl bir çıkmaza soktuğunun bilinecek olmasından dolayı bir nebze olsun içim rahat. Kaldı ki bu yazıda kullanılmayan isimler gerçekleri değiştiremeyecektir. Orası veya burası, önemli olan bir işçi olarak bazı şeylerden duyduğum rahatsızlığın bir şekilde birileri tarafından farkına varılması ve ortak sorunları olan herkesin aynı safta yer alması gerekliliğinin benden önce veya benden sonra yazılmış olanlarla birlikte tekrar bir şekilde yazıya dökülmesidir.

Çalışma hayatına atıldığım günden beri "işçi" sıfatını tam manasıyla hak ettiğine inanan biri olarak son üç aydır Bursa'da bulunan bir gıda fabrikasında çalışmaktayım. Sezonluk olarak işçi çalıştıran bu fabrika işçilerine bir yılda kişiden kişiye değişmek suretiyle iki ya da üç aylık ücretsiz izin vermektedir. Bu durumun yasal olduğu konusunda şüphem yoktur! Ama bir işçi olarak insanın planlarını, uzun vadede yapmak istediklerini ne kadar etkileyebileceği konusunda uzun uzun konuşabilirim.

Bir diğer konu ise çalışma şartları ve bu emeğin karşılığı. Yönetimin ve düzenin keyfi yönetim anlayışıyla çoğunlukla 12 saat çalıştığım işyerinde bir de bu süreye ulaşım eklendiğinde yılın büyük bir bölümünü, hayatımın günde 14 saatlik kısmını çalışarak geçireceğim demektir. 12 saatlik zaman diliminde yarımşar saatten iki defa yemek molası vardır. Bu molalar dışında çalışanların yaptıkları işin sürekli olmasından dolayı makine başından ayrılamamakla birlikte zorunlu bir ihtiyacı olduğunda yerine birinin bulunması gereklidir ki bu her zaman mümkün olmayan bir şeydir. Ayrıca sigara kullanan biri olarak, mola saatleri dışında sigara içilmesinin yasak olduğundan, o yarım saatlik molalarda zamanı nasıl kullanacağımı üç aylık süre içerisinde bir türlü çözemedim. Bu ve bunun gibi birçok sorunun var olduğu takdir edersiniz ki kaçınılmaz gerçeklerden biridir. Lafı uzatmanın gereksiz olduğu kanısındayım. Yaşadıklarımı yaşayan birçok kişinin olduğuna eminim. Uzun lafın kısası insan olarak, bu hayattan keyif alarak yaşayan bireyler olmak istiyorsak birleşmekten başka bir yol olmadığını düşünüyor ve umutlarımızı onun gibi ıslıkla değil bağıra çağıra söylemek için hepinizi birlik olmaya davet ediyorum.

Bir gıda işçisi

2010-2012 MESS Grup TİS öncelikli taleplerimiz

Metal iş kolunda 2010-2012 toplu iş sözleşmesi süreci başladı. Metal Eşya Sanayicileri Sendikası (MESS) ile metal işkolunda örgütlü bulunan Birleşik Metal İşçileri Sendikası (BMİS), Türk Metal ve Çelik-İş arasında yapılacak anlaşma ve sözleşme ile metal işçilerinin geleceği belirlenecek.

Buradaki en önemli nokta, metal işçilerinin bu sürece ne kadar katılıp katılmadığı olmaktadır. Metal işçileri inisiyatifi ele almazsa yeni bir sefalet sözleşmesi imzalanması kuvvetle muhtemeldir. Daha önceki sözleşmeler bunun açık göstergesidir. Başta BMİS, Türk Metal ve Çelik-İş üyesi metal işçileri, fabrikalarında TİS komiteleri kurarak sürece etkin müdahalede bulunmalıdır. Kendi taleplerini sendikalarına ve buradan doğru MESS'e kabul ettirmelidir.

Gelinen yerde, hükümet ve MESS tarafından bir saldırı paketi hazırlanmış bulunuyor. Pakette kiralık işçi bürolarının kurulması, kıdem tazminatının yıllık 15 gün üzerinden hesaplanması, çalışma koşullarının esnekleştirilmesi, taşeronlaştırma, yarı zamanlı çalışma, çağrı üzerine çalışma vb konular var. MESS ele alınan tüm başlıkları TİS masasında gündeme getirecektir.

Bizler de sınıf bilinçli metal işçileri olarak tüm sınıf kardeşlerimizi aşağıdaki talepler uğruna mücadeleye davet ediyoruz:

1-İnsanca yaşamaya yeten ücret:

Geçtiğimiz son on yılda ücretlerimizin alım gücü %35 dolayında erimiştir bu telafi edilmelidir. İnsanca yaşamaya yeten bir ücret düzeyi sağlanmalıdır. Bu düzey sendikalar tarafında açıklanan dört kişilik bir ailenin insanca yaşamasına yeten ücret düzeyidir. Sendikalar patronlarla anlaşarak kriz bahanesiyle ücretleri düşürmeye son verilmelidir.

2-Eski işçiler ile yeni işçiler arasında ki ücret farkı kapatılsın:

2000 yılından sonra işe girenlerle aynı işi yapan daha eski işçilerin ücretleri arasında bir hayli fark vardır. Ayrıca bu sorun işçilerin dayanışması ve mücadelesinin önünde bir engele dönüşmektedir. Yeni işçilerin ücretleri yükseltilerek eski ve yeni işler arasındaki bu ücret farkı kapatılmalıdır.

3-İşten atmalar yasaklanmalı:

Geçtiğimiz toplu sözleşme döneminden hemen sonra tam bir işçi kıyımı yaşanmıştır. İşçilere mutlaka iş güvencesi sağlanmalıdır. İş güvencesi olmadığı koşullarda diğer kazanılmış tüm hakların da bir anlamı kalmamaktadır.

4-Esnek çalışma uygulamaları yasaklanasın:

Esnek çalışma, taşeronlaştırma, telafi çalışması işçileri iş güvencesinden ve düzenli bir ücretten yoksun bırakmak anlamına gelmektedir. İşçilerin emeğini dizginsiz bir biçimde sömürülmesi, kuralsız ve işçilerin köle durumuna sokulduğu bir çalışma yaşamı demektir. Esnek çalışma uygulamaları derhal durdurulmalı, bu uygulamaların toplu sözleme görüşmelerinde tartışmaya açılması sendikalar tarafından kategorik olarak reddedilmelidir.

5-Taşeronlaşma yasaklansın, taşeronda çalışan işçiler kadroya alınsın:

Birçok fabrikada taşeronlaşma bulunmaktadır. Bazı fabrikalarda ise neredeyse taşeron işçilerin sayısı kadrolu işçileri geçmeye başlamıştır. Taşeronlaştırma sermayenin esnek çalışma saldırısın bir ayağıdır. Fabrikalarda taşeronlaşma uygulaması sayesinde işçiler düşük ücretlere çalıştırılmakta, en pis ve ağır işler taşeron işçilerine yaptırılmakta, fabrikada işçiler arası dayanışmayı engellemekte, örgütlü işçilerin her türlü mücadele girişimi taşeron çalıştırma nedeniyle boşa çıkarılmaktadır. Bu nedenle taşeronda çalışan işçiler kadroya alınmalı taşeronlaştırma yasaklanmalıdır.

6-İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmalıdır:

Taşeronlaştırma, özelleştirme, sigortasız çalıştırma, çocuk işçilerin yaygınlaştırılması vb. nedenlerle son yıllarda fabrikalar ve madenler işçi öğütmektedir. Basit önlemlerle iş güvenliği sağlanacakken kapitalistler masraf saydıkları için bu önlemleri almamaktadır. İşçilerin sağlığını ve yaşamını tehlikeye atan tüm koşullar ortadan kaldırılmalı tam bir iş güvenliği ve işçi sağlığı önlemi ve düzenlemesi sağlanmalıdır.

"Sendikayı sendika yapan işçidir"

Merhaba dostlar,

2010-2012 toplu iş sözleşmeleriyle ilgili görüşlerimi açıklayacağım sizlere. Sizin de bildiğiniz gibi bir kriz süreci geçirdik, ama krizin kimlere ne şekilde yaradığını anlatmaya gerek duymuyorum. Çünkü 10 yaşındaki çocuk bile öğrendi ücretlerin geri çekilmesi için ve de sosyal hakların geri alınması için yaratılmış bir kriz olduğunu. Karşımıza mutlaka kriz bahanesiyle gelecekler ve zam vermeyecekler. Biz de buna göz yumarsak sadece asgari ücretle çalışmaya devam ederiz. Onun için bu sözleşmeye gerçekten çok hazırlıklı girmemiz gerekiyor. Artık bizim de geleceğimiz açısından çok önemli olan 2010–2012 sözleşmesinde gerekirse genel grev dayatması yapmamız gerekebilir. Eğer yapmazsak bırakın kazandıklarımızı daha fazlasını elimizden alacaklar. Fazlası da 16–18 saat çalışmaları geri getirmek. Biz halen buna göz mü yumacağız arkadaşlar? Bugünleri, yarınlar için, çocuklarımızın geleceği için değerlendirmemiz gerek. Ama tabi önce inanmak gerek. İnanırsan başaramayacağın hiç bir engel yoktur. İnanmazsan çocuklarımızın da geleceği tehlike altında. Senin geleceğin patronun umurunda olmazken halen neden patron sendikası ile işbirliği yapan sendikalarla sözleşmemiz devam ediyor anlamış değilim.

Dostlar, işçi sınıfının sendikal açıdan ne yapması gerek? İlk önce işyeri komiteleri işçi açısından en önemli olan şeydir. Bunlar olmadan zaten başarmak çok zordur. Bunlar örgütlülüğün olmazsa olmazlarındandır. İşçilerin bulunduğu bir ortamda TİS görüşmeleri olmalı ve bu sözleşme işçilerle beraber hazırlanmalıdır. Her şeyi sendikaya bırakırsak bizim, yani işçi sınıfının ne anlamı kalır. Sonuçta imzalanan sözleşme bizim, çocuklarımız ve sosyal haklarımız için hazırlanan bir garanti belgesidir. Sendikalara gitmezsek onlarla tartışmazsak doğruyu nasıl bulacağız? Haklarımızı nasıl öğreneceğiz? Nasıl bir bilince sahip olacağız?

Dostlar, haklarımızı sendikayla aramamız gerekirken, biz sendikaları boş bırakıyoruz. İşçinin işçiden başka dostu var mı sizce? Burada sendikalara da düşen görev şudur ki, işçi sınıfının ileri gelenleri, komiteleri ve de komisyonları ile oturup sözleşmenin nasıl imzalanacağını onlarla paylaşması gerekir. Sendikayı sendika yapan işçi olmalı onları çalıştıracak olan işçi sınıfı olmalı.

Dostlar sizi birlikte iyi bir örgütlülükle mücadeleye davet ediyorum. "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" diyerek sözlerimi noktalıyorum.

Asemat'tan bir metal işçisi

Grammer'de taşeronlaştırma saldırısı

Bursa'da Demirtaş Organize Sanayi Bölgesinde (DOSAB) bulunan Grammer koltuk sistemleri fabrikasında taşeronlaştırma saldırısı yaşanıyor.

Yaklaşık 450 kişinin çalıştığı Grammer fabrikası gerek Türk Metal çetesine, gerekse de patrona karşı verilen çetin bir mücadeleyle Bursa BMİS'de örgütlenmişti. Fakat bir yıl önce dört işyeri temsilcisinin öncülüğünde Türk Metal çetesi ve patronun saldırısıyla BMİS fabrikadan tasfiye edilmişti. Tamamen örgütsüzleştirmeye dönük olan bu saldırı bugün daha somut olarak görülmektedir.

En başta öncü ilerici BMİS üyesi içiler işten atılmış ve arkasından da bir dizi saldırının startı verilmiştir. Bunun sonucunda fabrikada işçiler üzerindeki baskılar artmış, üretim miktarı iki katına çıkarılmıştır. Buna itiraz eden işçiler işten çıkarılma tehdidine maruz kalmaktadır. Ayrıca fabrikada taşeronlaştırma saldırısı başlamış bulunmaktadır. İlk etapta 30 taşeron işçi alımı yapılmıştır. Bu sayının artarak devam edeceği söyleniyor. Konuştuğumuz öncü işçiler, Türk Metal'e zorla üye yapılan işçilerin tekrar BMİS'e geri dönmek istediklerini ifade ederek bu geçiş sürecinde aktif rol oynayan temsilcilere dönük işçilerin yoğun tepkilerin olduğunu ifade ettiler.

Dişe diş bir mücadeleyle koparıp alabileceğimiz en acil taleplerimiz

* Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
* 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!
* İnsanca yaşamaya yeterli, vergiden muaf asgari ücret!
* Tüm çalışanlar için genel sigorta hakkı!
* Herkese parasız sağlık hizmeti!
* Herkese her düzeyde parasız eğitim!
* Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut!
* Topraksız ve az topraklı köylüye toprak!
* Emekçi köylünün her türlü borç yükü geçersiz sayılsın!
* Her türlü dolaylı vergi kaldırılsın! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!
* Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, esnek üretime hayır!
* Toplumsal hayatın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği!
* Kadınlar üzerindeki her türlü baskıya, eşitsizliğe ve cinsel ayrımcılığa son!
* Eşit işe eşit ücret!
* Sınırsız söz, basın, örgütlenme ve gösteri özgürlüğü!
* Tüm çalışanlara grevli ve toplusözleşmeli sendika hakkı!
* MGK, Kriz Yönetim Merkezi, olağanüstü mahkemeler ve askeri yargı feshedilsin!
* Tüm faşist-militarist kurumlar dağıtılsın!
* Sıkıyönetim, olağanüstü hal, anti-terör ve İller İdaresi vb. tüm faşist yasalar iptal edilsin!

* Katliamcılar, işkenceciler ve hırsızlar halka açık mahkemelerde yargılansın!
* F Tipi Hücreler yıkılsın, tutsaklara özgürlük!

* Her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalığa son!
* Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı!
* Tüm dillerin tam hak eşitliği! Anadilinde eğitim hakkı!
* Tüm azınlık milliyetlere kendi dillerini ve kültürlerini kullanma, koruma ve geliştirme hak ve olanağı.

* İnanç ve vicdan özgürlüğü!
* Din ve devlet işleri tam olarak ayrılsın!
* Diyanet lağvedilsin!
* Mezhepsel ayrıcalıklara ve baskılara son verilsin!

* Dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun! Tüm borçlar geçersiz sayılsın!
* İMF, DB, DTÖ vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son!
* Emperyalistlerle açık-gizli tüm kölelik anlaşmaları iptal edilsin!
* Tüm NATO ve ABD üsleri kapatılsın!
* NATO, AB, AGİT vb. emperyalist kuruluşlarla tüm ilişkilere son!
* Emperyalist savaşa ve saldırganlığa hayır!

İletişim

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel

(224) 220 84 92

iscibulteni.bursa@gmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 605 * Fiyatı: 25 Kr * Ağustos 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basın Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. 5-3 Fatih İstanbul Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı / İstanbul Tel: (212) 577 54 92